

slaget med Hensyn til Fødestedet som det principale Forsørgelsessted. — Med Hensyn til de til § 45 stillede Forslag, har jeg allerede paa et tidligere Stadium af Sagen havt Leilighed til at udtale, at jeg egentlig ikke erkjendte Nødvendigheden eller Nødtigheden af at flytte den Bestemmelse, man tog ud af § 26, herhen. Smidlerid, da den nu er gaaet ud i § 26, maa den jo staa her, og jeg kan derfor ikke have Noget at erindre imod Udvalgets Vndringsforslag under Nr. 54, ligesom jeg ogsaa, under den Forudsaetning, at man overhovedet vil vedtage Tanken, nemlig, at fastholde de Forsigtigheder, som hvile paa Opholdskommunen, heller ikke finder Noget at erindre imod den Begrændsning, som det ærede Udvalg har foreslaaet i dette Vndringsforslag, som jo væsentlig afviger fra Lovforslaget derved, at der er sat en bestemt i Stedet for en relativ Lidsgrændse. Jeg negter i Øvrigt ikke, at det ogsaa stiller sig for mig, som om disse Bestemmelser kunne blive meget haarde for Kjøbstæderne, i Særdeleshed naar man i Øvrigt afviser ethvert Fællesskab i Udgifter mellem Kjøbstad og Land, og jeg maa derfor forbeholde mig at se de Vndringsforslag, som nys bleve amoncerede af den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Sessen), om der maatte være nogen Opfordring for mig til, naar de fremkomme til 3die Behandling, at slutte mig til dem. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at det Standpunkt, som det ærede Udvalg i det Hele har indtaget i dette Spørgsmaal, er meget strengt overfor Kjøbstæderne, navnlig saalange den bestemte Ordning af Delinventomkostningernes Fordeling endnu vedbliver at gjælde. — Hvad angaar Vndringsforslaget under Nr. 55, da har jeg Intet derved at erindre; det ærede Udvalg har fastholdt min Tanke om, at Erstatningens Størrelse skulde fastsættes Tid efter anden ved Bestemmelser af Indrengsministeriet, og jeg finder, navnlig dersom man vil vedtage Forslaget under Nr. 54, at det i og for sig er i sin Orden, at naar der bliver Spørgsmaal om at refundere disse Udgifter, dette da sker efter den fulde Værdi deraf. Forslaget under Nr. 56 anser jeg for at være en tankerigtig Følge af Forslaget under Nr. 55. — Den ærede Ordfører nævnte, at Forslaget under Nr. 57 kun var en kortere Udtrykksmaade af det, der staa i Lovforslaget. Jeg maa sige, jeg anser det ikke blot for at være kortere, men endog for at være korrektere, dersom det maatte lykkes at gennemføre det Lovforslag, som ligger i det andet Thing, og som ogsaa har været her til Forhandling, nemlig om Naturalarbejde i Kommunerne; i saa

Jald vil jeg anse det for at være nok saa passende, at Bestemmelsen affattes saaledes, som det ærede Udvalg foreslaar. — At Vndringsforslaget under Nr. 58 vedtages, anser jeg som Følge af en tidligere Afstemning, og det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 59. — Vndringsforslaget under Nr. 60 anser jeg ogsaa for at være en Konsekvens af en tidligere Afstemning. — Hvad angaar Vndringsforslaget under Nr. 61, da kan jeg ikke Andet end billige de Bestræbelser, der igjennem dette Vndringsforslag ere fremkomne for at begrændse Hjemsendelsen til de Tilfælde, hvor der gives fast Understøttelse, og jeg finder, at den ærede Ordfører har Ret i, at man neppe vil kunne komme dette Begreb nærmere end ved de Bestemmelser, der ere foreslaaede i det ærede Udvalgs Forslag, som jeg derfor skal tiltræde. — Vndringsforslaget under Nr. 62 har jeg allerede paa et tidligere Stadium udtalt mig om; jeg finder det fuldkommen begrundet og berettiget ligeoverfor de Bestræbelser, som naar en saadan Bestemmelse ikke gives, stadig ville vedblive at florere. — Angaaende Vndringsforslagene under Nr. 63 og 64 skal jeg kun tilføje, at der for mit Vedkommende ikke findes nogen Opfordring til at modsætte mig noget af disse Forslag. Jeg finder, at det baade er en heldig og en human Forandring, der igjennem disse Forslag sker i den nugældende Fattiglovgivning, og kan derfor kun anbefale dem. — Heller ikke skal jeg have Noget at erindre imod Vndringsforslaget under Nr. 65, skjøndt jeg maa tilstaa, at det ikke er mig ganske klart, om der ikke bliver en Lakune i Loven, naar dette Forslag vedtages; men det er jo et af de Punkter, man kan have Leilighed til at undersøge, inden Sagen kommer for næste Gang. Det forekommer mig, at der vil mangle en Bestemmelse om, hvorledes man da skal bære sig ad ligeoverfor de Fattige, som hjemsendes ved Politiets Foranstaltning. — Vndringsforslagene under Nr. 66 og 67 kunne kun fremstille sig for mig som Medaktionsandring, hvilke jeg derfor, idet jeg fuldstændig samstemmer med Tanken, som er udtrykt i dem, ikke har Noget imod.

Ordføreren: Efter de Erklæringer der nu foreligge fra den høitærede Indrengsminister, finder jeg ikke Anledning til paa Udvalgets Vegne at bemærke Andet end dette One, at det naturligvis ikke er os meget magtpaaliggende, om Vndringsforslaget under Nr. 51 vedtages, eller ikke, men at det dog forekommer os, at det ikke er ret naturligt at paalægge Vedkommende som Pligt at